

at der blev ydet Tilskud fra de paagældende Kommuners Side, og at man i alt Fald henstillede til mig at have min Opmærksomhed henvendt derpaa, inden man gik videre. Jeg skal dertil svare, at jeg er ganske enig med Ordføreren i saa Henseende. Jeg tror ikke, det havde været gør ligt at stille det som en Betingelse for det, som her foreslaas, at der skulde ydes Tilskud fra Kommunernes Side. Det vilde have ført til, at Spørgsmaalet om Ekspropriation af disse Arealer havde ligget hen, indtil disse Forhandlinger vare endte, og i den Mellemtid, da Offentligheden var bekendt med, hvad der forestod, vilde man have udleveret de paagældende Arealer til Spekulationen, og det bør man saa vidt muligt undgaa. Jeg takker derfor det højtærede Udvalg, fordi det resolut har fulgt mig i at tage det, der her er Tale om, betingelsesfrit. Men jeg er paa den anden Side ogsaa enig med Udvalget i, at inden vi gaa videre end til Ekspropriationen af Arealet, bør der kræves Tilskud fra de paagældende Kommuners Side.

Der er fra Udvalgets Side gjort en Bemærkning med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet under Nr. 113 om en Bevilning til Anskaffelse af 500 Presenninger. Bemærkningen gaar ud paa, at dette burde være forudset i Tide og altsaa være fremkommet paa Finansloven og ikke paa Tillægsbevillingsloven, maaske endogsaa paa Finansloven for indeværende Aar. Den Anke rammer jo ikke mig, men jeg skal alligevel sige, hvad man anfører til Undskyldning eller Forklaring i saa Henseende. Man siger nemlig, at det er en saa ualmindelig stor Efterspørgsel, der i indeværende Foraar er fremkommen efter Materiel: Vogne og Presenninger til Forsending af Gods fra Havne og ind i Landet, at man ikke tidligere har oplevet noget lignende og derfor unægtelig har staaet noget i Restance med det, som skulde bruges, ikke blot Vogne, men navnlig ogsaa Presenninger. Ny Vogne og Presenninger ere jo alt bevilgede paa Finansloven, men de komme først senere, ere ikke leverede endnu. Men foruden de Presenninger, man allerede paa Finansloven har faaet Bevilning til at anskaffe, er det, at man nu, belært af Erfaringen om, at noget saa ekstraordinært kan indtræffe, som Tilfældet her har været, beder om at faa disse 500 Presenninger som en ren Reserve. Inden jeg forlader disse Presenninger, skal jeg nævne et Spørgsmaal, som blev berørt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), om den Maade, hvor-

paa Statsbanernes Licitationer foregaa, og navnlig om to Tilfælde, hvor man har omgjort Licitationerne, kasseret de indkomne Tilbud og udbudt Leverancerne paa ny. Det er rigtigt, at noget saadant har fundet Sted i de to Tilfælde, det ærede Medlem omtalte, dels for ganske nylig med Hensyn til Kulleverancer, dels tidligere med Hensyn til Leveringen af Billetpap, d. v. s. de endnu ikke trykte Papstykker til Billetter. Med Hensyn til Kulleverancerne, som jeg har haft med at gøre, var Forholdet dette, at man først havde udbudt disse Leverancer, som vare meget betydelige, i Licitation, at man saa, da man aabnede de indkomne Tilbud — dette skete som altid i Overværelse af hvem af de bydende, der havde Lyst til at være til Stede — og noterede, fra hvilke Firmaer de vare indkomne; opdagede, at det Firma, hvorfra man i de senere Aar har faaet de billigste og for Statsbanerne i det hele fordelagtigste Tilbud, nemlig et Hamborgerfirma, som er Generalagent for alle de paagældende tyske Kulgruber, ikke havde indgivet noget Tilbud. Dette undrede man sig over og beklagede sig over, netop fordi det havde vist sig, at man derfra plejede at faa de billigste Tilbud. Ved nærmere at undersøge Sagen opdagede man, at Grunden var den, at det paagældende Firma i Hamborg ikke havde faaet den Underretning, som de andre Firmaer havde faaet om Licitationen. Hvorledes det er gaaet til, kan ikke siges ganske bestemt, men man formoder, at det er gaaet saaledes til, at man fra det paagældende Personales Side har glemt at indlægge Underretning om Licitationen i et Brev, som af anden Grund skulde gaa til det paagældende Firma. Saaledes var Stillingen, da man henvendte sig til mig med Begæring om Bemyndigelse til at lade hele Licitationen gaa om, og jeg gav da mit Samtykke dertil, thi jeg fandt ikke, at jeg lige overfor Statskassens Interesser — det er dem, jeg har at varetage, og kun dem — kunde forsvare at nægte Tilladelse dertil, naar man havde en saa grundet Formodning, som Tilfældet var, for, at man derfra vilde faa et billigere og i flere Henseender fordelagtigere Tilbud end dem, man havde. I Henhold dertil kasseredes saa hele den udbudte Licitation; om den juridiske Berettigelse til at gøre det, er der ingen Tvivl, Forbehold i den Henseende er gyldig taget i Licitationsbetingelserne. Man har saa udbudt Leverancer paa ny. Disse Tilbud ere endnu ikke indkomne. Naturligvis er det en Fejl, der